

การเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู
ด้วยรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุตธำเพ็ญ
The Teachers' Learning Management Competency Enhancement with
Using Professional Learning Community at Setthabutbamphen School

ARTICLEINFO

Article history:

Received 5 July 2022

Revised 31 August 2022

Accepted 27 September 2022

Available Online 27 December 2022

เต็อนใจ ปิ่นนิกร

Teunjai Pinnigorn

ABSTRACT

The research objectives were to 1) Study the teachers' learning management competency current states and desirable states by using the PLC model, 2) Develop the PLC model for teachers' competency enhancement, 3) Study the result of the model, and 4) Assess the model. The research instruments used the 1) PLC current states and desirable states survey, 2) The PLC assessment form for the experts, 3) The PLC manual assessment form, 4) A teachers' learning management form, 5) Teachers' ability assessment form, and 6) The appropriation and benefit of the model. The sample of the research consisted of 151 teachers and staffs in, Setthabutbamphen School. The sample used the purposive sampling. The statistics were percentage, mean, and standard deviation and the research data analyzed by using descriptive statistics.

The result of the research were as follow; 1) The overall for the current states study was at moderated level, and the desirable states was at high level. 2) The result of the model development and the form assessment consisted of five features; principal, objectives, content, procedures, assessment and evaluation, and accuracy were at high level. 3) The result of the model implement was at the highest level after using the model. 4) The result of the model assessment was at high level. 5) The overall for the model appropriateness and its advantages were at high and the highest level respectively.

KEYWORDS: PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY MODEL / COMPETENCY ENHANCEMENT

ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยะฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเศรษฐบุตธำเพ็ญ ประเทศไทย

Director, Senior Professional Level, Setthabutbamphen School, Thailand.

*Corresponding author; E-mail address: kruteunjai@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) หาค่าสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู 4) ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู 2) แบบสอบถามที่ใช้ตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ 3) แบบสอบถามที่ใช้ประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ 4) แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครู 5) แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู และ 6) แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุตธราภิเษกที่ใช้ในการเสริมสร้างเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากร จำนวน 151 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง สถิติในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการ การวัดและประเมินผล 3) ผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูหลังการใช้ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ภาพรวมความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ / การเสริมสร้างสมรรถนะ

บทนำ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการแข่งขันที่ใช้ความรู้เป็นฐานของการพัฒนา เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 กำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนอย่างรอบด้าน และสมดุล มีเป้าหมายให้คนไทยสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งมีสมรรถนะทั้งด้านการอ่าน การเขียน คิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงต้องเตรียมคนออกไปเป็นคนที่ใช้ความรู้ (Knowledge Worker) และเป็นคนพร้อมเรียนรู้ (Learning Person) การพัฒนาครูจึงต้องพัฒนาให้ครูมีสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อทำหน้าที่ครูในศตวรรษที่ 21 จะช่วยส่งเสริมนวัตกรรมรวมทั้งความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา เพื่อเตรียมความพร้อมให้คนรู้จักคิด เรียนรู้การทำงาน แก้ปัญหา สื่อสาร และร่วมมือกันในการทำงาน การฝึกอบรมทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ในเชิงลึกให้แก่ครูทุกคน เพื่อให้ครูได้ปรับมาตรฐาน วิธีประเมิน วิธีสอน การพัฒนาทางวิชาชีพ จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง (วิจารณ์ พานิช, 2555) การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้แก่ครูเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยครูให้สามารถเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเพื่อเกิดทักษะใน

การดำรงชีพในยุคศตวรรษที่ 21 เพราะแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำหรับให้ครูรวมตัวกันเป็นชุมชน ร่วมกันลงมือสร้างสรรค์นวัตกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์นำสู่การตั้งโจทย์ และทำวิจัยในชั้นเรียนที่ทรงพลังช่วยการออกแบบวิธีวิทยาการวิจัย การเก็บข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลและการสังเคราะห์ผลการวิจัยออกมาเป็นความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับบริบทความเป็นจริงของสังคม เชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงของผู้เรียน จะทำให้กระบวนการพัฒนาครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ด้วยสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ครูได้เรียนรู้ และฝึกฝนให้เกิดความชำนาญจนกลายเป็นคุณลักษณะของครู เพื่อให้ครูนำไปใช้ในการทำหน้าที่ครู แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นแนวคิดที่ช่วยให้ครูได้พัฒนาความสามารถของตนเองและหมู่คณะ การนำแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) มาพัฒนาครูด้วยการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ครูได้มีพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญในการผลักดันให้ครูพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนสำหรับใช้ในชั้นเรียนผ่านกระบวนการร่วมมือกันเรียนรู้ การปฏิบัติภายใต้บรรยากาศที่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ร่วมกันชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนด้วยกระบวนการขับเคลื่อนที่เป็นระบบ มีการวางแผน การปฏิบัติงาน การควบคุมการดำเนินงานกิจกรรม การประเมินผล การวิเคราะห์และปรับแผน ถ้าพบความผิดพลาดบกพร่อง การนำแผนและวิธีปฏิบัติที่ปรับเปลี่ยนไปใช้เป็นวัฏจักร การพัฒนาครูตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งจะสามารถแก้ไขปัญหาของการพัฒนาครูที่เป็นอยู่ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559) โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาจัดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีครูและบุคลากรทางการศึกษาใน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 187 คน มีนักเรียน 3,274 คน ภายใต้แนวทางการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม รักความเป็นไทย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม และดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะทางภาษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ ในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถานศึกษาเพิ่มศักยภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีเส้นมาตรฐานวิชาชีพ และค่านิยมอันดีงาม ส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถนำกระบวนการวิจัยมาจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ตลอดจนพัฒนาสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้สะอาดปลอดภัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ภายใต้การบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรภายนอก แต่จากผลการประเมินคุณภาพด้านการศึกษาก่อนหน่วยงานต้นสังกัดพบว่าโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญมีค่าคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย 59.80 ภาษาอังกฤษ 39.79 คณิตศาสตร์ 31.21 และวิทยาศาสตร์ 32.59 ซึ่งเป็นผลสำเร็จด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากมีเพียงวิชาภาษาไทยเท่านั้นที่ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดไว้ที่ร้อยละ 50 ในส่วนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ใน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย 48.60 สังคมศึกษา 37.71 ภาษาอังกฤษ 32.83 คณิตศาสตร์ 25.58 และวิทยาศาสตร์ 33.48 ซึ่งก็นับว่าเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าเป้าหมายคะแนนเฉลี่ยรายวิชา ร้อยละ 50 เช่นเดียวกัน ซึ่งนับว่าเป็นประเด็นปัญหาด้านคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญประเด็นหนึ่งของคุณภาพผู้เรียน (โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ, 2563) จากสภาพปัญหาเรื่องคุณภาพของผู้เรียนที่มีผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ (O-NET) ที่เป็นการทดสอบด้านความรู้ ความคิด ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของการจัดการศึกษาตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ตามแนวทางที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนซึ่งยังไม่บรรลุตามที่กำหนด ตลอดจนความสำคัญของสมรรถนะครูที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่นักวิชาการและผลการค้นพบของนักวิจัยทางการศึกษาที่พบว่ากระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถช่วยให้ครูเกิดการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการ

เรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ อันจะส่งผลถึงคุณภาพของนักเรียนตามมา ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูในครั้งนี้ โดยศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ศึกษาผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู โดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ
3. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู
4. เพื่อประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบบผสมผสาน (Mixed-Methods) ของการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการวิจัยหลัก โดยมีขั้นตอนการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 187 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู และบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 151 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา 4 คน ครูผู้สอน 138 คน พนักงานราชการ 2 คน และครูอัตราจ้าง 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) สอบถามใน 3 ประเด็น คือ 1) เพศ 2) อายุ และ 3) วุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดวิสัยทัศน์และบรรทัดฐานร่วมกัน (shared vision and norms) 2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Collective focus on student learning) 3) การร่วมมือ

(Collaboration) 4) การพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson study) 5) สังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning society) จำนวน 25 ข้อเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การออกแบบหลักสูตร 2) การออกแบบการเรียนรู้ 3) การออกแบบการวัดและประเมินผล 4) การออกแบบการใช้เทคโนโลยี 5) การออกแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อีกจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดค่าระดับดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

คุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ

2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.60–1.00

3. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α)

ตอนที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .7050 และตอนที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .7580

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 1–15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 จำนวน 151 ฉบับ ได้ตอบกลับมา จำนวน 151 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์คะแนนคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ และภาพรวม

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 – 5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/ความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย
 - 1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)
 - 1.2 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 2.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 และผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้และกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการพัฒนาครู จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 และผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการพัฒนาครู จำนวน 10 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา 5 คน และอาจารย์ในมหาวิทยาลัย 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามที่ใช้ตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย 3 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ และ 3) วุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 19 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

2. แบบสอบถามที่ใช้ประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย 3 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ และ 3) วุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

โดยกำหนดค่าระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

คุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) แบบสอบถามฉบับแรก อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 และฉบับที่สองอยู่ระหว่าง 0.80–1.00 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามในระหว่างวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2563 ถึง วันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2563 จำนวน 10 ฉบับ ได้ตอบกลับมา จำนวน 10 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์คะแนนคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อและภาพรวม โดยนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

- 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยได้แก่
 - 1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)
 - 1.2 สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 2.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 2.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 3 การใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุตรีบำเพ็ญ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนเศรษฐบุตรีบำเพ็ญ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 187 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนเศรษฐบุตธำเพ็ญปีการศึกษา 2563 จำนวน 151 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา 4 คน ครูผู้สอน 138 คน พนักงานราชการ 2 คน และครูอัตราจ้าง 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครู แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ซึ่งประกอบด้วย 3 ข้อ ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ และ 3) วุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครูประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้การจัดการเรียนรู้ 2) ทักษะการจัดการเรียนรู้ และ 3) เจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดค่าระดับดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

2. แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู

แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู มุ่งประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ผ่านการปฏิบัติ “ภาระงาน” หรือสร้าง “ชิ้นงาน” มีการให้คะแนนแบบรูปrikส์ประเภทแยกส่วน (Analytic rubrics) 3 ระดับคุณภาพ คือ ดี (2 คะแนน) พอใช้ (1 คะแนน) และปรับปรุง (0 คะแนน) จำนวน 5 ชุด จำแนกตาม 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ความสามารถในการออกแบบหลักสูตร 2) ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) ความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผล 4) ความสามารถในการออกแบบการใช้เทคโนโลยี และ 5) ความสามารถในการออกแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่

คุณภาพเครื่องมือ

ฉบับที่ 1 ตอนที่ 2

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ

2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) อยู่ระหว่าง 0.60–1.00

3. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าสัมประสิทธิ์

แอลฟา (α) เท่ากับ 0.7750

ฉบับที่ 2 ตอนที่ 2

ตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือด้วยการนำเครื่องมือ พร้อมนิยามตัวแปรที่ต้องการวัดให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถาม (Items) รายข้อ ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญข้อคำถามมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66 – 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จัดอบรมประชุมปฏิบัติการและนิเทศ และติดตามการปฏิบัติงาน ในระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 ถึงวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2564

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 187 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 151 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็นด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา 4 คน ครูผู้สอน 138 คน พนักงานราชการ 2 คน และครูอัตราจ้าง 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามประเมินความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ ที่ใช้ในการเสริมสร้างเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาของคู่มือการใช้รูปแบบ 2) ด้านกิจกรรมของรูปแบบ 3) ด้านการวัดและประเมินผล 4) ด้านบทบาทของผู้นิเทศ ติดตามการใช้รูปแบบ และ 5) ด้านบทบาทของผู้ปฏิบัติตามรูปแบบ โดยกำหนดลักษณะของแบบสอบถามเป็นชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีการให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/เป็นประโยชน์มากที่สุด มีความเหมาะสม/เป็นประโยชน์มาก มีความเหมาะสม/เป็นประโยชน์ปานกลาง มีความเหมาะสม/เป็นประโยชน์น้อย และ มีความเหมาะสม/เป็นประโยชน์น้อยที่สุด ตามลำดับ

คุณภาพเครื่องมือ

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับเนื้อหาที่ต้องการวัด ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของทุกรายการประเมินเท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามการจัดการเรียนรู้ของครู และแบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูจากกลุ่มตัวอย่างคือครูโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ โดยการแจกแบบสอบถามและแบบประเมินไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 29-30 มีนาคม พ.ศ. 2564 จำนวน 151 คน ได้รับแบบสอบถามและแบบประเมินกลับมาจำนวน 151 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ และภาพรวม

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยได้แก่
 - 1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)
2. สถิติพื้นฐานได้แก่
 - 2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาศาภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ พบว่า สภาพปัจจุบันการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, $S.D.=0.26$) ทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, $S.D.=0.21$) และเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$, $S.D.=0.22$) ต้องการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$, $S.D.=0.19$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าความรู้การจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.51$, $S.D.=0.26$) ทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, $S.D.=0.24$) และเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$, $S.D.=0.40$)

2. การสร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ พบว่า

2.1. ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการของรูปแบบ และ 5) การวัดและประเมินผล

2.2 ผลการตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ความถูกต้อง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.36$, $s=0.21$) และเมื่อพิจารณารายด้านหลักการของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.41$, $s=0.90$) ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.54$, $s=0.45$) ด้านเนื้อหาของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.31$, $s=0.15$) ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.11$, $s=0.25$) และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.44$, $s=0.32$) ความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.63$, $s=0.13$) และเมื่อพิจารณารายด้านหลักการของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.75$, $s=0.45$) ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.62$, $s=0.37$) ด้านเนื้อหาของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.52$, $s=0.38$) ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.58$, $s=0.32$) และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.69$, $s=0.30$)

3. ผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ ในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ก่อนการใช้รูปแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$, $S.D.=0.09$) เมื่อพิจารณาด้านความรู้การจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$, $S.D.=0.24$) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$, $S.D.=0.17$) และด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$, $S.D.=0.21$) หลังการใช้รูปแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.67$, $S.D.=0.10$) และเมื่อพิจารณารายด้านความรู้การจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.72$, $S.D.=0.18$) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.66$, $S.D.=0.23$) และด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, $S.D.=0.19$)

4. ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่าความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, $S.D.=0.21$) เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านหลักการของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, $S.D.=0.76$) ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58$, $S.D.=0.52$) ด้านเนื้อหาของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.34$, $S.D.=0.19$) ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, $S.D.=0.44$) และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$, $S.D.=0.30$) ความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติ

ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.65$, S.D.=0.12) และเมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านหลักการของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.76$, S.D.=0.43) ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.73$, S.D.=0.34) ด้านเนื้อหาของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.55$, S.D.=0.15) ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.60$, S.D.=0.28) และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.64$, S.D.=0.26)

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่ค้นพบจากการสรุปผลนำมาอภิปรายผล 4 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูโดยใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ

ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านความรู้การจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ สามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทั้งในและนอกห้องเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านเจตคติที่มีต่อสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ สามารถจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการ ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาทางด้าน ด้านความรู้การจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ สามารถจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพ คำวาง (2559) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น เชียงราย ไซนเหนือจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการพัฒนากระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพบว่าในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดและความต้องการจำเป็นในการพัฒนากระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพบว่าในภาพรวมมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชิต ขำดี (2561) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานที่เป็นจริงของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขนาดเล็ก ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}= 4.23$, S.D. = 0.66) และสภาพที่ควรจะเป็นของการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนขนาดเล็ก ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}= 4.28$, S.D. = 0.60)

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ

2.1 ผลการสร้างรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของรูปแบบ เพื่อนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับบริบทในการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันของครูตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ที่เน้นให้มีการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งยังได้ศึกษากระบวนการพัฒนารูปแบบที่เป็นงานวิจัยอีกหลายเรื่อง เช่น งานวิจัยของ บังอร เสรีรัตน์ (2559) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมชุดความคิดเกี่ยวกับการสอนของครูประถมศึกษาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 หลักการ องค์ประกอบที่ 2 จุดมุ่งหมาย องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการหลักและบทบาทสำคัญ และองค์ประกอบที่ 4 ปัจจัยสนับสนุนการใช้รูปแบบฯ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรปรัชญ์ ไวกสิกรณ์ (2562) รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู ตามแนวทางของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาผลการวิจัยพบว่า ผลการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลของครูฯ พบว่า รูปแบบประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการบริหาร กระบวนการพัฒนาสมรรถนะครู และการประเมินผลและตัวชี้วัดความสำเร็จ

2.2 ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตรวจสอบรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ความถูกต้อง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน หลักการของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์และบรรทัดฐานร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ขั้นที่ 3 สะท้อนคิดผลการปฏิบัติงาน (SEE) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาของรูปแบบเมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์และบรรทัดฐานร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการของรูปแบบ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ขั้นที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ (PLAN) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่ารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียงผ่านการตรวจสอบ และหาคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทุมพร จามรมาน (2549) กล่าวว่า การตรวจสอบรูปแบบมีหลายวิธี ซึ่งอาจใช้การวิเคราะห์จากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ (Qualitative) และเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยที่การตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ อาจใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบและสอดคล้องกับแนวคิดของ Eisner (1976) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบ โดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูชาติ มงคลเมฆ (2561) การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.80$) ซึ่งสูงกว่าค่าของเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ ($\mu = 3.50$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรปรัชญ์ ไวกสิกรณ์ (2562) รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู ตามแนวทางของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการประเมินรูป

แบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า รูปแบบมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และความต้องการครอบคลุม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

3. ผลการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู

ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ก่อนการใช้รูปแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน ด้านความรู้การจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด และหลังการใช้รูปแบบภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้าน ด้านความรู้การจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเจตคติที่มีต่อสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ จัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด และมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นเช่นนี้เพราะว่ามีคู่มือการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูนำเสนอรายละเอียดผ่านแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนในแผน ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้และลงมือปฏิบัติในทุกขั้นตอนได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ที่พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมมีปัญหาสูงสุดในด้านทักษะ เรื่องการทำงานเป็นทีม และมีปัญหาลดที่สุดในด้านเจตคติ เรื่อง จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ผลการวิเคราะห์ความต้องการการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสมรรถนะครู สูงที่สุดด้านความรู้เรื่องการบริหารหลักสูตร และการจัดการการเรียนรู้ในระดับมาก และมีความต้องการต่ำที่สุดเรื่อง การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือ อยู่ในระดับมาก รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ กรอบแนวคิด/ทฤษฎี กระบวนการพัฒนาซึ่งมีรายการปฏิบัติ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้เรื่องการบริหารหลักสูตรและการจัดการการเรียนรู้ และเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านทักษะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานการทำงานเป็นทีมและการพัฒนาผู้เรียนสมรรถนะด้านเจตคติเรื่องภาวะผู้นำของครูเรื่อง การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือ

4. ผลการประเมินรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู

ผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา รายด้าน ด้านหลักการของรูปแบบอยู่ในระดับมาก ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาของรูปแบบอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์และบรรทัดฐานร่วมกันอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านกระบวนการของรูปแบบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ชั้นที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ (PLAN) อยู่ในระดับมาก และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การประเมินเจตคติต่อสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินความเป็นประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ ในการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ครู พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน ด้านหลักการของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านวัตถุประสงค์ของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเนื้อหาของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และบรรทัดฐานร่วมกันอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ ชั้นที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ (PLAN) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อลำดับสูงสุด ได้แก่ การประเมินเจตคติต่อสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการประเมินทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปของวิโรจน์ สารรัตน์ (2557) กล่าวว่า มาตรฐานด้านอัตตประโยชน์ (Utility Standards) ซึ่งมุ่งให้การประเมินเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ผลประโยชน์และ Stufflebeam (2008) กล่าวว่ามาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility Standards) ที่ประเมินได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ ผลการประเมินและมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) วิธีการประเมินจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูลซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริสุภา เอมหยวก (2556) ที่พัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพครูบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลด้านความเป็นประโยชน์ และด้านความเหมาะสมอยู่ระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูชาติ มงคลเมฆ (2561) ที่ศึกษาการพัฒนาแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมทุกองค์ประกอบมีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและสูงกว่าค่าของเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

โรงเรียนที่นำรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ ไปใช้ในการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูควรเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยเริ่มจากผู้บริหารสถานศึกษาศึกษารายละเอียดของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมทั้งสร้างความตระหนัก ความเข้าใจให้กับครูถึงในการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกำกับติดตาม ดูแลเพื่อให้การดำเนินการเกิดประสิทธิภาพสูงสุดเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาผลการพัฒนาของนักเรียนที่เกิดจากการใช้รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพว่าส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียน และประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น ด้านความรู้ ด้านทักษะ และคุณลักษณะสำคัญ เพื่อเป็นการสนับสนุนผลการวิจัยดังกล่าวและเป็นการต่อยอดงานวิจัยที่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของชาติต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชูชาติ มงคลเมฆ. (2561). *การพัฒนา รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.*
- บังอร เสรีรัตน์. (2559). *การพัฒนา รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8).* สุวีริยาสาส์น.
- โรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ. (2563). *รายงานการประเมินตนเอง 2563.* โรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.* มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2557). *กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษา ; กรณีศึกษานวัตกรรมการศึกษาศตวรรษที่ 21.* สำนักพิมพ์ซีเอ็ดบุ๊คเซ็นเตอร์.
- ศิริสุภา เหมหยวก. (2556). *การพัฒนา รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพครูบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียน [วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุุชฎีบัณฑิต].* มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- พิชิต ขำดี. (2561). *ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท].* มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.
- สรปรัชญ์ ไวกสิกรณ์. (2562). *รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครู ตามแนวทางของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปรัชญาคุุชฎีบัณฑิต].* มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *การพัฒนามาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ.* สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุภาพ คำวาง. (2559). *ศึกษากระบวนการพัฒนาวิชาชีพครูสู่ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นเชียงราย ไชนเหนือจังหวัดเชียงราย. รายงานการวิจัยโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดพรหมวิหาร).*
- อุทุมพร จามรมาน. (2549). โมเดล. *วารสารวิชาการ, 1(2), 22–26.*
- DuFour, R. (2007). “Professional Learning Communities: A Bandwagon, an Idea Worth Considering, or Our Best Hope for High Levels of Learning”. *Middle School Journal (J1), 39(1), 4–8.*
- Eisner, E. (1976). “Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Functions in Educational Evaluation.” *Journal of Aesthetic Education, 192–193.*
- Hord, S.M. (1997). *Professional Learning Communities : Communities of Inquiry and Improvement.* Austin : Southwest Educational Development Laboratory.
- Stufflebeam, D.L. (2008). *The CIPP model for evaluation. In Faculty Education.* Naresuan University. International Seminar on New Directions in Educational Research, Measurement and Evaluation: The 16th Thailand Education Research, Measurement and Evaluation Get-together. Naresuan University.

